

ת"פ 18625/09/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד אמיר נגם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18625-09-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' נגם(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
בעניין:

המאשימה

נגד

אמיר נגם (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד רעות זוסמן ונטליה אוסטרובסקי

ב"כ הנאשם: עו"ד חי אוזן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוואתא**, לפי סעיף 380 יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 27.10.14 עת נסע המתלון ברכבו, שמע חבטה בחלקו הימני של רכבו. משעצר לבדוק את שאירע, הבחין בקטין רץ לכיוון בית באזור. משפנה המתלון בעקבות הקטין, **הגיח לקראתו הנאשם יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. הנאשם דחף את המתלון פעמיים והכה אותו בפניו במכת אגרוף. משקפיו של המתלון נפלו מפניו והוא נפל ארצה. כתוצאה מכך נגרמו לנאשם חבלות בראשו עם נפיחות, אודם וכן שפשוף ואודם באזור כתף שמאל.**

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. תחילה הסכימו הצדדים כי יעתרו במשותף לצו של"צ ועונשים נלווים. בהמשך, נוכח תסקירי השירות שהתקבלו, מהם עולה כי הנאשם אינו מתאים לצו של"צ נוכח שימוש בסמים, טענו הצדדים באופן פתוח.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 21, רווק, בעל השכלה של 12 שנות לימוד. בהתייחסו לעבירה מסר כי אחיינו נפגע מרכבו של המתלון. הנאשם צמצם מחומרת העבירה ומסר שהגיב בתוקפנות מתוך כעס ותסכול כלפי המתלון שסירב למסור את פרטיו. הנאשם התקשה להביע אמפתיה

כלפי המתלונן. הנאשם הופנה לביצוע בדיקת שתן ואולם לא ביצע אותה כנדרש וטען כי אינו צורך סמים מזה כשנה. במקביל, הופנה הנאשם לגיבוש תוכנית של"צ ואולם הנאשם לא פנה לראיון בזמן, ולפיכך לא נמצא מתאים לביצוע של"צ. נוכח העדר שיתוף פעולה ואי מסירת בדיקת שתן, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. בהמשך נשלח הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן לצורך לקבלת תסקיר משלים. מהתסקיר הנוסף שהוגש בעניינו עולה כי הוא ביצע שתי בדיקות שתן שהעידו על צריכת סמים מסוג קנביס. הנאשם תאר צריכת סמים באופן מזדמן ובאירועים חברתיים, תוך התקשה להכיר בדפוסיו ההתמכרותיים ובבעייתיות התנהגותו. שירות המבחן העריך כי קיים קשר בין התנהגותו התוקפנית ומעורבות בפלייט להתמכרותו לסמים וכי השתלבות בטיפול מותאם עשויה להפחית את הסיכון להישנות עבירות. ואולם, נוכח שיתוף הפעולה החלקי, נמצא כי הוא אינו מתאים לביצוע צו של"צ. עם זאת, המליץ שירות המבחן לבחון שנית יכולתו להשתלב ולהתמיד במסגרת טיפולית, ולפיכך נדחה הדיון בעניינו לצורך קבלת תסקיר משלים. מהתסקיר המשלים אשר התקבל בעניינו עלה כי הנאשם חזר ושלל צריכת סמים ונזקקות טיפולית ולא פנה לטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות בלוד. הנאשם אף חזר וצמצם מחומרת העבירות והתקשה להביע אמפתיה למתלונן. הנאשם נשלח לשלוש בדיקות לאיתור סמים, מתוכן ביצע שתיים אשר העידו על שימוש בסמים. לאור זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם נעדר בשלות ומוטיבציה לשינוי דפוסיו וכי שירות המבחן אינו מהווה עבורו גורם מציב גבול ומדרבן. כמו כן, התרשם שירות המבחן מהמשך הידרדרות במצבו, כשהסיכון בעניינו לא פחת ומשך המליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטית שתמחיש את חומרת העבירה ותמנע את הישנותה.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד רעות זוסמן ונטליה אוסטרובסקי, הנאשם יליד 1995, לחובתו הרשעה אחת בעבירות רכוש. הנאשם תקף את המתלונן יחד עם אחר. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות (1/ת). הערכים החברתיים שנפגעו הינם שמירה על תחושת הביטחון ושלמות הגוף. מתחם העונש ההולם הינו החל מצו של"צ ועד לשנת מאסר. לאור הודיית הנאשם והבעת החרטה סברה המאשימה כי נכון יהיה ללכת לקראת הנאשם ולעתור לעונש של צו של"צ ואולם הנאשם סירב לשתף פעולה עם שירות המבחן ומשתמש בסמים, ומשך אינו מתאים לצו של"צ וספק אם יהיה מתאים לביצוע עבודות שירות. לפיכך, עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר קצר, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. בהמשך, בעקבות מעצרו של הנאשם במסגרת תיק אחר, השלימו ב"כ המאשימה טיעוניהם בכתב תוך שחזרו על עיקרי הדברים ועתרו להשית על הנאשם מאסר קצר מאחורי סורג ובריא לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד חי אוזן, הנאשם כבן 21, רווק, עובד בתחום השיפוצים ונמנה על קבוצת "בגירים צעירים". לחובתו הרשעה אחת בלבד. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. המתלונן פגע עם ברכבו בקטין ועל רקע זה פעל הנאשם כמתואר בכתב האישום. כמו כן, לא ניתן לומר כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן שכן הוא הגיע לפגישות שנקבעו עימו ומסר בדיקות שתן כנדרש. הנאשם מנסה להתמודד עם הבעיה שיש לו. מדובר בעבירת תקיפה ראשונה וגם הפסיקה מלמדת כי בתי המשפט נוטים לגזור עונשים צופי פני עתיד. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם מאסר על תנאי וקנס. בהמשך, השלים ב"כ הנאשם טיעונו בכתב אשר חזר על עתירתו להשית על הנאשם מאסר על תנאי כעונש הולם וראוי ולחילופין, נוכח מעצרו של הנאשם, עתר להסתפק במספר ימי מאסר בודדים.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
8. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו שלמות גופו של אדם.
9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף קל עד בינוני נוכח העובדה שהנאשם תקף את המתלונן בצוותא עם אחר וגרם לו לחבלות.
10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ועל פי רוב החל מצו של"צ ועד למאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריח (ראו רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12); רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); ע"פ (מח' נצ') 47731-04-14 **שתייו נ' מדינת ישראל** (18.6.14); ע"פ (מח' חי') 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.7.13); עפ"ג (מח' י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14); ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13); ת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (3.11.13); ת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (24.2.14)).
11. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שמעשיו של הנאשם והאחר נעשו לאחר שאחייו של הנאשם נפגע מרכבו של המתלונן וככל הנראה בתגובה לכך. הנאשם ביצע את העבירה יחד עם אחר. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות בראשו עם נפיחות וכן אודם ושפשוף באזור כתף שמאל.
12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מצו של"צ ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.
13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו, מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם הינו יליד 1995, במועד ביצוע העבירה (אוקטובר 2014) היה כבן 19 בלבד. משתייך לקבוצת "בגירים-צעירים", רווק, אשר עובד למחייתו ומתגורר בבית משפחתו. אין ספק כי עונש מאסר יפגע בו. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה, הגם שהוא התקשה לגלות אמפתיה למתלונן ונטה למזער מחומרת מעשיו בפני שירות המבחן. לחובתו הרשעה אחת בעבירות של החזקת כלי פריצה ופריצה לרכב בכוונה לגנוב, בגין ריצה מאסר בעבודות שירות.
15. עוד נתתי דעתי לכך שתחילה הסכימו הצדדים לעתור במשותף לעונש של צו של"צ ואולם נוכח שיתוף הפעולה החלקי של הנאשם עם שירות המבחן, כמו גם מסירת בדיקות שתן, אשר העידו על שימוש בסמים והעדר בשלות ומוטיבציה מצידו של הנאשם להשתלב בטיפול גם לאחר שהדין בעניינו נדחה שוב ושוב, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו ואף לא מצא אותו מתאים לבצע צו של"צ, אלא המליץ על ענישה קונקרטיית.
16. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד**, נוכח העדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן

והעדר מודעות לבעיותיו.

17. באיזון בין השיקולים השונים, סברתי תחילה כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. לא סברתי כי יהיה זה מן הראוי להיעתר לבקשת ההגנה להסתפק בענישה קלה יותר מצו של"צ (כגון קנס ומאסר על תנאי), וזאת משום שענישה מסוג זה תהווה מעין "פרס" לנאשם בגין השימוש בסמים והתסקירים השליליים, ולכך לא ניתן להסכים. עם זאת, נוכח מעצרו של הנאשם בתיק אחר לא קיימת אפשרות להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ולפיכך, אין מנוס מהטלת עונש מאסר שירוצה בכליאה.

סוף דבר

18. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודש מאסר בפועל החל מהיום.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות פיזית כלפי אדם.
- ג. פיצוי בסך 2,000 ש"ח למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.9.17 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ז, 09 אפריל 2017, בנוכחות הצדדים.